

Војин Симић 4/1

ОШ Јован Миодраговић

Мач кнеза Стефана

Писац : Драган Лакићевић

У књизи је описано робовање Српског народа под Турцима и њихова борба за живот и слободу.

Главни ликови су Османага, Бели, зека, Мијоша, Добрија, Вид и Мерима. Књига је састављена од педесет и шест посебних и повезаних прича једне целине. Све почиње и завршава се у селу Долу и околини. Изнад села су високе и тешко пролазне планине а близу је и стари манастир.

Поробљени Српски народ у овом крају је мучио турски великаш Османага. Он је у Долу имао утврђење, војнике и слуге.

Турци су тукли народ, убијали непослушне, пљачкали, палили куће и рушили цркве и манстире. Отимали су и одводили мушку децу да би их прекрстили и научили да буду Турски ратници јањичари.

Сурови Ага се плашио само Белог.

Ага је чуо легенду да се у старом манастиру налази чудотворни мач кнеза Стефана, унука Немање великог Српског владара. Једног дана Ага је са својом војском напао манастир и узео мач украшен златом и дијамантима. Запалили су манастир. Ага је постао је још суровији према народу.

На планини је било све више хајдука. Имали су свог вођу који се звао харамбаша. Били су харбри и штитили су народ. Из Дола на планину први је отишао Зека. Постао је хајдук и убрзо харамбаша.

У крају су расла деца. Нису имала времена да се играју. Бринули су о имању, о млађима од себе и о старијима који нису могли више да раде. Међу децом су се истицали два другара Миоша и Добрија. Миоши су Турци убили родитеље. Он је остао сам.

За Миошу је чуо и Ага. Довели су га код њега и он је видео да је изузетно паметан, окретан и јак. Наредио је да долази да учи са његовом ћерком Меримом.

Миоша је код Аге видео и мач. Ту тајну рекао је другу Добрији, а потом су је сазнали сви виђенији људи и хајдуци. Закључили су да до мача могу доћи само млади и здрави, још увек деца.

Ага је постајао све гори. Почео је да прави већу тврђаву. Народ је терао да ради на каменолому. Живот им је био све тежи. Једино склониште им је била планина. Миоша, Добрија и други дечаци су расли, јачали и спремали се да отму мач из утврђења. То су учинили када народ више није могао да издржи и када се склонио у планину.

Народ је предводио мали Миоша са чудотворним мачем кнеза Стефана.

Победили су Турке. Народ је био поново слободан.

Док сам читао ову књигу дивио сам се храбрости свих јунака.

Главна поука приче о прошлости је да је слобода најважнија за миран живот људи.

Друга је да слободу треба бранити и да треба што више знати о прецима да би научили како се то чини.

Војин Симић 4/1

Учитељица: Сања Ђурђевић

ОШ Јован Миодраговић